

ἀργαστηριαῖοι Ἦπ. Κέρκ. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,103
ἀργαστηριαοὶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργαστήρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-τῆρις.

1) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς τεχνίτης πολλαχ. 2) Ὁ
ἐν πρᾶτήριον, ἔμπορος, παντοπώλης κττ. πολλαχ.: Ὁ
ἐργαστηριαῖος ἔχει σφαλιστὰ Χίος Ἀραδαριάς τὸ παζάρι οἱ ἀρ-
γαστηριαῖοι κάθονται μὲ σταυρωμένα τὰ χεῖρα χωρὶς δουλειᾶ
ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. || Παροιμ. Ὁ ἀργαστηριαῖος πρέπει
να ἔχη κοιλίαν μεγάλην καὶ τρύπιαν ἀφτιά (ὁ ἔμπορος πρέπει
να ἀνέχεται τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἀγοραστῶν) ἸΒενιζέλ.
ΠΠροιμ. 178,28. || Ἄσμ.

Βρίσκει τὴν πόρταν ἀνοιχτή, τὴν πόρταν ἀνοιγμένη,
βρίσκει τὴ μάννα κ' ἐπαίξε μὲ τὸν ἀργαστηριαῖον
ἸΚλοπν.

Σκουλνοῦν οἱ ἀργαστηριαοὶ, σκουλνοῦν οἱ ἀφιδάδες
Αἰν. Συνών. ἀργαστηριαῖος. Πβ. μαγαζάτορας.

Ἡ λ. καὶ ἐπών. Ὑδρ.

ἀργαστηρόκομπος ὁ, ἀμάρτ. ἀργαστηρόκομος Κρήτ.
Ἐκ τῶν οὗς. ἀργαστήρι καὶ κόμπος.

Κόμβος εἰς τὰ νήματα τοῦ στήμονος ἐν τῷ ὑφαντικῷ
ίστῳ.

* **ἀργαστηρόπουλλον** τό, ἀργαστηρόπον Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀργαστήρι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλόν.

Μικρὸν πρᾶτήριον, ἐμπορικὸν κατάστημα. Συνών.
ἀργαστηριακί, ἀργαστηροῦδι, μαγαζάκι.

ἀργαστηροσάνιδο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀργαστήρι καὶ σανίδι.

Ἡ σανὶς τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας κάθεται
ἡ ὑφαίνουσα.

ἀργαστηροῦδι τό, ἀμάρτ. ἀργαστ'ροῦδ' Θράκ. (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀργαστήρι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -οῦδι.

* **Ἀργαστηροπούλλον**, ὁ ἰδ.: Εἶχε καθόσα γρόσμι
τ' πατέρα τ' κί μί κ'εῖνα ἄν'ξι ἔνα ἀργαστ'ροῦδ' κί καθ'σι κί
δρουστὰ δὲ δάγινι (ἐκ παραμυθ.)

ἀργαστὸς ἐπιθ. Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Δωρ.)
κ.ά. — Δεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

Ὁ κατεργασμένος ἐνθ' ἄν.: Δέρμα ἀργαστὸ Δεξ. Αἰν.

ἀργαστοτσούκαλο τό, ἀμάρτ. ἀργαστουτσούκαλον
Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀργαστῆς < ἀργάζω καὶ τοῦ
οὗς. τσουκάλι.

Μετῶν. κακολόγος, συνήθως ἐπὶ γυναικός: Φρ. Εἶνι δὲ
ἔνα ἀργαστουτσούκαλον.

ἀργάστρα ἡ, Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀργαστῆς < ἀργάζω.

Γυνὴ φιλόσοφος, κακολόγος: Ἡ δεῖνα εἶναι μὲ ἀρ-
γάστρα.

ἀργάτα ἡ, Κεφαλλ. ἀργάτο Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *regata*, παρ' ὃ καὶ *argata*, τοῦ
ar=re ἰδιάζοντος εἰς πολλὰ ἰδιώματα τῆς Β. Ἰταλίας.
Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 4,13.

1) Ἀμιλλα ταχύτητος, συνήθως ἐπὶ πλοίων Κεφαλλ.:
Τὰ δύο βαπώρια ἐβγήκανε μαζί ἀπὸ τὸ πόρτο καὶ θὰ κάμουν
ἀργάτα. Τὰ βαπώρια ἔχουν ἀργάτα, Συνών. ἀργαταρι-

στή. 2) Ἡ μεταξὺ θεριστῶν ἢ καλλιεργητῶν ἄμιλλα
περὶ τοῦ ποῖος πρώτος θὰ τελειώσῃ τὸ ὀρισμένον εἰς
αὐτὸν μέρος Κύθηρ.: Φρ. Παίζομ' ἀργάτο.

ἀργατάρα ἡ, Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργαταρίζω. Πβ. Ἰ' Χατζιδ. MNE 1,76.

Ἡ λ. λέγεται ὡς προσωνυμία τῆς Παναγίας ἡ ὁποία
ἐορτάζεται ἐν ἐξοχικῷ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκκλησιδίῳ
τὴν Τρίτην τῆς Διακαινισίμου, ἡ μετάβασις δὲ εἰς τὴν
ἐορτὴν γίνεται διὰ λέμβων πολλάκις ἀμιλλωμένων εἰς
ταχύτητα: Εἶνι σήμερα Παναγιάς τὸ ἀργατάρας. Πάμι μι
d' βάρκα ζ' Παναγιά d' ἀργατάρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀργαταριά ἡ, Κῶς Λέσβ. ὀργαταριά Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργατάρις.

1) Τὸ σύνολον ἐργατῶν Λέσβ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργα-
τεῖα 2. 2) Ἀτρακτος Κῶς. Συνών. ἀδράχτι 1, ἀργά-
της 10.

ἀργαταρίζω Εὐβ. (Κάρυστ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.)
ἀργαταρίζον Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργατάρω. Ἡ παρέκτασις διὰ τὰ ἐκ παραλ-
λήλου πολλάκις λεγόμενα ρ. εἰς -άρω καὶ -αρίζω, ὅσον
λουστράρω καὶ λουστραρίζω, σουλατσάρω καὶ
σουλατσαρίζω, σπαρτάρω καὶ σπαρταρίζω κτλ.
Πβ. Ἰ' Χατζιδ. MNE 1,304.

1) Πλέω διὰ λέμβου ἐντὸς τοῦ λιμένος Εὐβ. (Κάρυστ.)
Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.): Πᾶρ' τὴ βάρκα ν' ἀργαταρίσης
Ἀρτάκ. Πάνορμ. 2) Μέσ. μετέχω τῆς θρησκευτικῆς
πανηγύρεως τῆς Παναγίας τῆς λεγομένης ἀργατάρας
(ἰδ. λ.) κατόπιν θαλασσίας ἐκδρομῆς πρὸς τοῦτο γενομένης
Ἰμβρ.: Θὰ πάμι μι d' βάρκα ζ' Παναγιά d' ἀργατάρα ν' ἀργα-
ταριστοῦμι. 3) Ἐνεργ. μετβ. μεταφέρω διὰ λέμβου προ-
σκυνητὰς εἰς τὴν πανήγυριν τῆς ἀργατάρας Ἰμβρ.

Πβ. ἀργατάρω.

ἀργατάρις ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. ἐργατάρα ΣΠασαγιάνν.
Ἀντίλ. 31.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Ὁ ἐργαζόμενος ἐργάτης: Ποίημ.

Οἱ ἐργατάρεις κωπελλίς σμίγουν καὶ κείνες χώρια.

ἀργαταριστὴ ἡ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἐπιθ. *ἀργαταριστὸς < ἀργαταρίζω.

Ἀμιλλα, ἀνταγωνισμὸς εἰς ταχύτητα δρόμου ἢ πλοῦ:
Φρ. Ἐχω - κάνω ἀργαταριστὴν. Συνών. ἀργάτα 1.

ἀργατάρω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργάτα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι εἰς ταχύτητα, ἐπὶ πλοίου.

Πβ. ἀργαταρίζω.

ἀργατεῖα ἡ, ἐργατεῖα Κάρπ. Πάρ. (Παροιμ.) Πε-
λοπν. (Ἀνδρῆς. Γορτυν. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Χατζ.) ἰρ-
γατεῖα Λέσβ. (Ἀγιάς.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. ἀργατεῖα
Εὐβ. (Κύμ.) Ζάκ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργατεῖα
σύνθη. ἀργατεῖα Χίος (Καρδάμ.) ἀργαδεῖα Κάρπ. Κάσ.
ἀργαθεῖα Κρήτ. Μήλ. ἀργατέα Μέγαρ. ἀργατεῖο τό,
Μακεδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. ἐργατεῖα. Ἡ ἀφομ. τοῦ ἀρ-
κτικοῦ ε πρὸς τὸ ἐπόμενον α ὡς καὶ ἐν τῷ ἀργάτης.

1) Ἐργασία ἰδίᾳ ἢ ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἄλλου γινομένη
Ἦπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Ἠλ.) Πόντ. (Ὁφ.) — ΑΚαρχαβίτσ.
Παλ. ἀγάπ. 42: Τὴν ἡμέρα δὲ ὡς τὸ ἀργατεῖες καὶ τὸ βράδν
βράδν ε τὸ αὐλές τους κάθονται καὶ τὰ ξομπλιάζουνε ἡ μὲ

